

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.585/2015/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a **felszámoló szervezet neve, székhelye, felszámolóbiztos neve** által meghatalmazott Dr. Földesi László ügyvéd által képviselt **felperes neve „f.a.”** felperes címeszám alatti székhelyű **felperes** által – a Dr. Zilahy Gábor ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve, székhelye** szám alatti székhelyű **I. rendű**, valamint a **II.rendű alperes neve, székhelye** alatti székhelyű **II. rendű**, valamint a **III.rendű alperes neve** III.rendű alperes címeszám alatti székhelyű **III. rendű alperesek** ellen tagi kölcsön szerződés felmondása érvénytelenségének megállapítása és egyéb követelés iránti perében a Szegedi Törvényszék 2015. november 20. napján kelt, 6.G.40.274/2014/21. sorszámu ítélete ellen a felperes által 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a III. rendű alperes vonatkozásában **megváltoztatja**, és kötelezi III. rendű alperest fizessen meg felperesnek 15 napon belül 2.166.083,33 (Kettőmillió-egyszázhatvanhatezernyolcvanhárom egész harminchárom tized) Euró tökeösszeget és ennek 2014. március 5. napjától a kifizetésig az Európai Központi Bank által meghatározott irányadó jegybanki alapkamat +7 (hét) %-os mértékű kamatát.

A felperes elsőfokú perköltség fizetésre kötelezését a III. rendű alperes vonatkozásában mellőzi, míg azt az I. és II. rendű alperesek, mint együttes jogosultak tekintetében 100.000,- (Egyszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi III. rendű alperest fizessen meg felperesnek 15 nap alatt 6.000.000,- (Hatmillió) forint elsőfokú perköltséget.

A felperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 225.000,- (Kettőszázhuszonötezer) forintra leszállítja és kötelezi III. rendű alperest 1.275.000,- (Egymillió-kettőszázhatvanötezer) forint elsőfokú eljárási illeték megfizetésére az államnak, külön felhívásra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi III. rendű alperest, fizessen meg felperesnek 15 napon belül 3.000.000,- (Hárommillió) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest fizessen meg I-II. rendű alpereseknek, mint együttes jogosultaknak 15 napon belül 50.000,- (Ötvenezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi III. rendű alperest, fizessen meg 2.125.000,- (Kettőmillió-egyszázhuszonötezer) forint, míg felperest, fizessen meg 375.000,- (Háromszázhatvanötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az államnak, külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Az átalakulással létrejött felperesi gazdasági társaságban **személy 1. neve** és **személy 2. neve** 2-2 db, egyenként 50.000.000,- forint névértékű törzsrészcéppel rendelkeztek, melyek az alaptőke 49,99%-49,99%-át testesítették meg, míg **személy 3. neve** 17 db, egyenként 1.000,- forint névértékű törzsrészcéppel rendelkezett, mely az alaptőke 0,02%-át testesítette meg.

Az I. és II. rendű alperesek **ország neve** bejegyzett gazdasági társaságok, a III. rendű alperesnek egyedüli tagja az I. rendű alperes.

A felperes és III. rendű alperes között 2012. május 10. napján kereskedelmi keretszerződés és azt kiegészítő megállapodás jött létre, és a felek közötti elszámolás eredményeként az egyedi szerződésekből eredően III. rendű alperes 2013. december 20. napján 2.532.083,33 euró vételárral tartozott a felperesnek.

Az I. és II. rendű alperesek 2012. július 3. napján megkötött részvény adásvételi szerződéssel a felperesi részvényesektől személyenként 10.000.000,- forint névértékű törzsrészcépet vásároltak, melynek eredményeként a felperesi gazdasági társaságban ennek megfelelő arányú részesedést szereztek. Ebben a szerződésben megállapodtak abban is, hogy az I. és II. rendű alperesi vevők a felperes részére a szerződés elválaszthatatlan részét képező tagi kölcsönszerződésben rögzített feltételekkel személyenként 1.000.000 euró összegű kölcsönt nyújtanak. A kölcsön nyújtása az I. és II. rendű alperesek részéről három részletben történt akként, hogy személyenként 500.000 euró kölcsönösszeget a részvény adásvételi szerződés hatályba lépésétől számított 10 napon belül, további 250.000 euró kölcsönösszeget az adásvételi szerződés hatályba lépésétől számított 30 napon belül, míg további 250.000 euró kölcsönösszeget a szerződés hatályba lépésétől számított 60 napon belül folyósítanak felperes részére. A szerződés akként rendelkezett, hogy a tagi kölcsön a felperes részére acéltermékek megvásárlására szolgál. A tagi kölcsön visszafizetéséről úgy állapodtak meg, hogy az a harmadik részlet banki jóváírásától számított 1 naptári éven belül esedékes (futamidő), feltéve, hogy a kölcsönadó az esedékességet megelőző 4 hónappal korábban írásban a kölcsönvevő felperes felé erre irányuló nyilatkozatot tesz. Rögzítették, hogy a kölcsönadó nyilatkozata hiányában a kölcsön futamideje további 1 naptári évre (évekre) változatlan feltételekkel meghosszabbodik. A kölcsönszerződés 4. pontja szerint a tagi kölcsön ügyleti kamata évi 6%, amely a harmadik részlet folyósításától számított minden naptári év elteltét követő 30 napon belül esedékes, függetlenül a kölcsön lejáratának tényleges időpontjától.

A tagi kölcsön folyósítása megtörtént, az utolsó részletét I. rendű alperes 2012. szeptember 1., míg II. rendű alperes 2012. augusztus 31. napján folyósította felperesnek.

2012. október 30. napján a felperes, az I. és II. rendű alperesek, a **pénzügyintézet neve**, továbbá **személy 1. neve** és **személy 2. neve** között nyújtott megállapodás jött létre. A szerződés 3. pontjában rögzítették, hogy az I. - II. rendű alperes által nyújtott tagi kölcsönszerződések szerinti kölcsön lejáratát az utolsó részlet folyósítását követő 365. nap, azonban amennyiben az I. és II. rendű alperesek nem tesznek a lejárat napját megelőzően legalább 4 hónappal korábban tagi kölcsön visszafizetésére vonatkozó felhívó nyilatkozatot, akkor a tagi kölcsön futamideje további 365 nappal meghosszabbodik. A szerződés 4. pontja alapján az I. és II. rendű alperesek, mint a felperes kisebbségi tulajdonosai a szerződés aláírásával a tagi kölcsönszerződések alapján felperessel szemben fennálló követeléseiket 2013. június 30. napjáig felperesnek a **pénzügyintézettel** szemben a bankhitelszerződés terhére végzett hitelműveletek alapján fennálló fizetési kötelezettségeinek

alárendelték (alárendelt kötelezettség).

Az alárendelési kötelezettség tekintetében a kisebbségi tulajdonos I. és II. rendű alperesek tudomásul vették és vállalták, hogy a szerződés aláírásával 2013. június 30. napjáig a **pénzüntézet neve** előzetes hozzájárulása nélkül a felperestől az alárendelt kötelezettség (tagi kölcsönök) egésze vagy egy része, illetve bármely ahhoz kapcsolódó biztosíték tekintetében nem kérnek, követelnek, perelnek, igényelnek, vesznek vagy fogadnak el kifizetést sem készpénz, vagy beszámítás útján, sem pedig egyéb más módon. Ez a rendelkezés hatályát veszti, amennyiben az adós felszámolási eljárás alá kerül. Vállalták, hogy az alárendelt kötelezettségből származó bármely kötelezettség tekintetében nem indítanak semmilyen eljárást (ideértve a bírósági ítéletet megelőző, vagy azt követő bírósági végzés, meghagyás, zárolás, adóvégrehajtás is) az adós ellen, illetőleg az alárendelt kötelezettség tekintetében nem kérelmeznek bírósági végzést, vagy bármely kötelezést az adós ellen (4. pont a., c., d.).

A szerződés 5. pontja alapján a tagi kölcsönök lejártának napjáig, de legkorábban 2013. június 30. napjáig a felperes a **pénzüntézet neve** előzetes hozzájárulása nélkül a tagi kölcsönszerződésből eredő kötelezettségek tekintetében nem alapíthat, létesíthet, köthet ki vagy vállalhat semmilyen terhet, biztosítékot egyik vagyontárgyával kapcsolatban sem, továbbá az alárendelt kötelezettséggel kapcsolatban nem teljesíthet semmilyen kifizetést, vagy visszatérítést (ide nem értve a kamatfizetést) és nem vásárolhatja meg, vagy szerezheti meg más módon, készpénz, vagy más juttatás ellenében az alárendelt kötelezettséget.

A 6. pont szerint a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a tagi kölcsönszerződések lejáratának időpontjáig, de legkorábban 2013. június 30. napjáig tulajdonosai, illetve bármely tulajdonos javára bármilyen jogcímen (ide nem értve a tagi kölcsönszerződéseken alapuló kamatfizetést) kifizetést kizárólag a bank előzetes írásbeli hozzájárulásával és kizárólag a bank által meghatározott mértékben teljesít.

A felperes, az I. és II. rendű alperesek, és a **Holding neve ország 2. neve-ben** bejegyzett gazdasági társaság között 2013. április 16. napján létrejött szerződésben rögzítették, hogy az I. és II. rendű alperesek és a felperes között összesen 2.000.000 euró összegű tagi kölcsönszerződés áll fenn. Megállapodtak abban, hogy a felperes folyamatosan rendel anyagot (tekercset) a **X... Holding**tól 2013. április 24. napjától maximum 2.000.000 euró értékben a III. rendű alperes részére a saját biztosítási limit terhére. Megállapodtak abban is, mindaddig, amíg III. rendű alperes tartozik a tekercsek szállítása folytán a felperesnek e szerződés alapján, addig a kisebbségi tulajdonos I. és II. rendű alperesek nem követelik a tagi kölcsön visszafizetését a felperestől azzal, hogy a két tagi kölcsönszerződést további 1 évvel

meghosszabbították. Abban az esetben, ha a tekercs ellenértéke nem kerül kifizetésre felperesnek, vagy a III. rendű alperes nem szállított kompenzációként a tartozás összegének értékében zártszelvényt, akkor a felperes beszámíthatja saját követelését az I. és II. rendű alperesek által nyújtott tagi kölcsön terhére. Kikötötték, hogy a szerződés 2014. augusztus 31. napjáig, vagy addig áll fenn, amíg a felperesnek tartozik a III. rendű alperes a tekercs szállítási ügylet következtében.

Az I. és II. rendű alperesek 2013. október 30. napján felszólították a felperest azzal, hogy a tagi kölcsönszerződések utáni kamatot legkésőbb az I. rendű alperesnek 2013. szeptember 30., míg a II. rendű alperesnek pedig 2013. szeptember 29. napjáig meg kellett volna fizetnie, figyelemmel a tagi kölcsönszerződés kamatfizetésre vonatkozó rendelkezésére. Ezért az I. és II. rendű alperesek javára elmaradt kamat összege 64.458,33 euró. Ez a fizetési felszólítás tartalmazta azt is, hogy a kamatfizetés elmaradását az I. és II. rendű alperesek súlyos szerződésszegésnek tekintik és megfizetésének elmaradása esetén a szerződést azonnali hatállyal felmondják.

Az I. és II. rendű alperesek 2013. december 13. napján a tagi kölcsönszerződéseket felmondták, annak jogalapjaként a Ptk. 298. §-át, 525. § (1) bekezdés e.) pontját jelölték meg és utaltak a Ptk. 525. § (1) bekezdés b.) pontjára is. Utóbbi kapcsán kifejtették, hogy a felperes a kölcsönösszeget nem a szerződésben meghatározott célra használta, mert a 2013. április 16. napján megkötött megállapodástól eltérően nem rendelt anyagot a III. rendű alperesnek. A tagi kölcsönszerződés kifejezetten arra a célra jött létre, hogy felperes a X... Holdingtól rendel tekerceket és azokat a szerződés szerinti volumenben szállítja III. rendű alperes részére. Ehhez képest a felmondási korlát is kizárólag a X... Holdingtól rendelt tekercek alapján fennálló tartozásokra vonatkozik. Miután a III. rendű alperes tájékoztatása szerint a X... Holdingtól beszerzett tekercek ellenértékével a felperesnek nem tartozik, ezért a kölcsönszerződés felmondásának akadálya nincs.

A 2013. december 17. napján kelt tagi kölcsönkövetelés engedményezéséről szóló értesítés szerint az I. és II. rendű alperesek a III. rendű alperesre engedményezték a felperessel szemben a tagi kölcsönszerződésből eredő követelésüket. Az értesítés tájékoztatást tartalmazott arról is, hogy az értesítés kézhezvételét követően nem az I. és II. rendű alperesek, hanem a III. rendű alperes részére, mint engedményes részére kell teljesíteni.

A III. rendű alperes 2013. december 20. napján felperesnek címzett nyilatkozatában az I. és II. rendű alperesek által engedményezett 2.000.000 euró tőke és annak 2013. december 20. napjáig számított 166.083,33 euró kamata, valamint a III. rendű alperes által felperes részére folyósított 100.000 euró kölcsön és 266.000 euró elfogadott kötbérigény, mint lejárt, nem vitatott követelés erejéig beszámítással élt a felperes felé fennálló vételár tartozásába és annak eredményeként 2.532.083,33 euró szállítói tartozást tekintett kiegyenlítettnek.

A felperes és a III. rendű alperes között 2012. február 9. napján kölcsönszerződés jött létre, mely alapján III. rendű alperes a felperesnek 420.000 euró összegű kereskedelmi kölcsönt nyújtott 30 napra, mely 2012. február 13.-február 22. közötti időszakban átutalásra került.

2012. június 5-i 400.000 euró III. rendű alperes általi utalását követően abból 300.000 euró törlesztésre került, így 2013. július 9. napján fennálló kölcsön 100.000 euró volt.

A felperes és a III. rendű alperes között 2013. július 12. napján megállapodás jött létre, melyben a kártérítés összegét 266.000 euróban jelölték meg III. rendű alperes javára. A kártérítés kiegyenlítésének módját az alapanyag beszállításból eredő követelésbe való beszámításként jelölték meg.

Az I. és II. rendű alperesektől kapott tagi kölcsönök a felperes könyvelésében ún. hátrasorolt kötelezettségként kerültek nyilvántartásba vételre.

A felperes 2014. július 10. napján felszámolás alá került.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. rendű alperesek által 2013. december 17. napján kelt tagi kölcsön felmondások, valamint a 2013. december 20. napján kelt III. rendű alperes által a felpereshez intézett beszámítási nyilatkozat érvénytelen. Felperes kérte, hogy a bíróság a III. rendű alperest 2.165.083,33 euró, valamint ennek 2014. március 5. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére is kötelezze.

Előadta, az I. és II. rendű alperesek a tagi kölcsönszerződéseket nem mondhatták fel, figyelemmel a tulajdonosi kötelezettségekre vonatkozó megállapodás 3. pontjára. E szerint a tagi kölcsönszerződések futamideje az eredeti, 2013. szeptember 1-i és 2013. augusztus 31-i időponthoz képest további 1 évvel meghosszabbodott, mert az eredeti esedékességet megelőző 4 hónappal korábban az I. és II. rendű alperesek a visszakövetelésre, illetőleg a kamatkövetelésre irányuló

nyilatkozatot nem tettek. Ezzel a tagi kölcsönszerződéseknek a futamidő meghosszabbítására vonatkozó rendelkezése hatályosult. Ezen túl a 2012. október 30. napján kelt megállapodás 4. pontjában írtak szerint az I. és II. rendű alperesek azt is vállalták, hogy a tagi kölcsönt annak lejáratára napjáig nem igénylik vissza, e körben semmilyen igényt nem érvényesítenek, valamint az 5. pont szerint felperes a tagi kölcsönök lejáratának napjáig a tagi kölcsönökre vonatkozóan nem teljesíthet kifizetést, vagy visszafizetést a kamatfizetés esetét kivéve. Mindezeket túl a tagi kölcsönök lejáratának időpontjáig részvényesei, így az I. és II. rendű alperesek számára is csak a **pénzintézet neve** engedélyével, az abban meghatározott összegben teljesíthetett volna bármilyen jogcímen kifizetést.

Mindebből következően nem volt abban a helyzetben, hogy az I. és II. rendű alperes fizetési felszólításának eleget tegyen, ezért az erre a mulasztásra alapított felmondás érvénytelen.

Arra is utalt, hogy az I. és II. rendű alperesek igényérvényesítése a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) 222. § (1) bekezdésébe ütközik, mert részvénytársaság csak a tárgyévi adózott eredmény, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített tárgyévi adózott eredmény terhére teljesíthet részvényesei számára olyan kifizetést, amely nem a részvényes tagsági jogviszonyán, hanem egyéb jogviszonyon alapul. Vitatta a felmondás azon érvelését is, hogy a tagi kölcsönt annak céljától eltérően használta volna, mert ilyen célt nem határoztak meg. A szerződéses rendelkezésekkel I. és II. rendű alperesek igényérvényesítési jogukat korlátozták, ezen felül a visszakövetelés lehetőségét a Gt. 219. § (1), valamint 222. § (1) bekezdése is kizárta.

A beszámítást 366.000 euró összegre elismerte, ezt meghaladóan azonban a Ptk. 296. § (1) bekezdésére figyelemmel lejárati hiányában azt elutasítani kérte. Jelen esetben III. rendű alperes ugyanis az I. és II. rendű alperes által engedményezett követeléseket úgy szerezte meg, hogy azok – a felmondás érvénytelensége miatt – még nem váltak lejárttá, ezért azok beszámítására nincs mód.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a teljes beszámítás a felperes érveinek elfogadása esetén sem lehet érvénytelen, mert annak egy része nem a tagi kölcsön követeléséhez kapcsolható.

A 2012. október 30. napján kelt alárendelési megállapodás 4. pontjának 2. bekezdése a lejárati időpontját 2013. június 30. napjában jelölte meg, melyhez képest az 5. pontban írt korlátozások csak eddig hatályosulhattak a kölcsön visszafizetése tekintetében. Ehhez képest a visszafizetés határideje 2013. június 30-t követő naptól megnyílt. Azzal érveltek, hogy a 2013. április 16-i megállapodás csupán utalt a korábban kötött tagi kölcsönszerződésekre, de azt nem rögzítette, hogy az abban foglaltak és az azzal összefüggésben vállalt egyéb kötelezettségek további 1 évre is változatlanul fennállnak. Ezért a 2012. október 30. napján kelt alárendelési megállapodás rendelkezései a felmondás idején már nem voltak hatályban.

Utaltak arra is, hogy a tagi kölcsönszerződés felmondásának azon indoka is megalapozott, hogy a felperes a X... Holdingtól nem rendelt a III. rendű alperes számára megfelelő mennyiségű anyagot, márpedig ez a kötelezettség a tagi kölcsönszerződések tartalma alapján továbbra is fennmaradt, ezt a 2013. április 16-i szerződés nem érintette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Elsőként azt vizsgálta, hogy mely időpont tekinthető a tagi kölcsönszerződések lejáratának. Abból indult ki, hogy a 2013. április 16-i megállapodásban a tagi kölcsönszerződések futamidejét a felek további 1 évvel meghosszabbították azzal, hogy az 2014. augusztus 31. napjáig vagy addig tart, amíg felperesnek a III. rendű alperes a tekercs szállítási ügyletek következtében tartozik. E tartozás a megállapodás létrejöttére figyelemmel annak időpontjában, tehát 2013. április 16. napján nyilvánvalóan fennállt azzal, hogy e megállapodásban a felek a tagi kölcsönszerződések futamidejét további 1 évvel, tehát 2014. augusztus 31. és 2014. szeptember 1. napjáig meghosszabbították. A beszerzett igazságügyi

könyvszakértői vélemény csak azt tudta megállapítani, hogy az anyagvásárlásra vonatkozó felperestől származó megrendelések 2013. április 24. napját követő időszakra nem lelhetők fel, ez azonban nem érinti azt, hogy a tagi kölcsönszerződések futamideje meghosszabbodott, így a tagi kölcsönszerződések – felmondásuk időpontjában, 2013. december 17. napján – még hatályban voltak, futamidejük nem járt le. Ebből következően a felperesi felmondások tartalma, a felmondási okok megvalósulása vizsgálható.

Vizsgálta ezen túl azt is, hogy a 2012. október 30. napján létrejött alárendelési megállapodás rendelkezései az I. és II. rendű alperesek által közölt felmondás időpontjában korlátozták-e a tagi kölcsön felmondásának lehetőségét. Ezzel kapcsolatban utalt a 2012. október 30-i megállapodás 6. pontjára, amelyben felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a tagi kölcsönszerződések lejáratának időpontjáig, de legkorábban 2013. június 30. napjáig tulajdonosai, illetve bármely tulajdonos javára bármely jogcímen (ide nem értve a tagi kölcsönszerződéseken alapuló kamatfizetést) kifizetést kizárólag a **pénzüntézet neve** előzetes írásbeli hozzájárulásával, és kizárólag a bank által meghatározott mértékben teljesít. Felhívta a megállapodás 7. pontját is, mely szerint a szerződésben foglaltak megszegése felperes részéről olyan súlyos szerződésszegés, melynek bekövetkezte esetén a bank jogosulttá válik a bankhitelszerződés azonnali hatályú felmondására. Figyelemmel arra, hogy a tagi kölcsönszerződések felmondását megelőző felszólításban az I. és II. rendű alperesek épp a tagi kölcsön kamatainak megfizetésére szólították fel felperest, erre nézve pedig a 2012. október 30. napján kelt megállapodás 6. pontja nem tartalmaz korlátozást, sőt azt jelölte meg kivételként, ezért ez a rendelkezés az I. és II. rendű alpereseket nem korlátozta a felszólításban írt tagi kölcsönszerződésből eredő kamattartozás érvényesítésében. Ennek lehetősége azon oknál fogva is fennállott, hogy a tagi kölcsönszerződés hatálya 2014. augusztus 31., illetve szeptember 1. napjáig meghosszabbodott. Ehhez képest nem lett volna akadály a 2012. október 30-i megállapodás 6. pontjában foglalt rendelkezés az I. és II. rendű alperesek tagi kölcsönszerződésből eredő kamatigénye érvényesítésének, ezért a felperes e tekintetben késedelembe esett, melynek folytán az I. és II. rendű alperesek felmondásának helye volt.

A 2013. április 16-i megállapodást illetően rögzítette, hogy az I. és II. rendű alperesek azt a korlátozást vállalták mindaddig, hogy ameddig a III. rendű alperes a felperesnek a tekercsek szállítása miatt tartozik, nem követelik a kölcsön visszafizetését felperestől. E korlátozás azonban a kamatokról nem szólt, másrészt igazságügyi könyvszakértői véleménnyel sem bizonyított, hogy a felmondás időpontjában a III. rendű alperes tartozott a tekercsek árával felperesnek. A kamatfizetéssel tehát felperes késedelembe esett, erre alapítva az I. és II. rendű alpereseknek lehetőségük volt a tagi kölcsönszerződések felmondására, figyelemmel arra, hogy a 2012. október 30. napján kelt alárendelési megállapodás 6. pontja a szerződésbeli felmondási korlátozások alól kifejezetten kivette a tagi kölcsönszerződéseken alapuló kamatfizetést, melyet a későbbiekben keletkezett szerződések sem érintettek.

Az I. és II. rendű alperesek felmondásukat – egyebek mellett – a Ptk. 298. § a.) pontja szerinti kötelezeti késedelemre is alapították, és a felmondást megelőző felszólítás a kamattartozást lejárttá tette, ezért a késedelemre, mint egyebekben súlyos szerződésszegésre hivatkozással önmagában megalapozott volt a felmondás. Ezen túl a felmondásnak a kölcsönösszeg szerződéses céltól eltérő felhasználására vonatkozó indoka azonban nem volt megállapítható, mert az, hogy azt a felperes voltaképpen mire fordította, nem volt felderíthető. Önmagában az, hogy felperes a kölcsönösszeget adott esetben nem használta fel, nem szerződésszegés, a más célra történő felhasználás pedig megnyugtatóan bizonyítást nem nyert.

Ebből következően a III. rendű alperes által, a felperesi követelésbe történő beszámításnak sem volt akadály, mert a kölcsönszerződés felmondását követően az I. és II. rendű alperesek által III. rendű alperesre engedményezett követelés, mint felperes lejárt tartozása a Ptk. 296. § (1) bekezdésében írt feltételeket teljesítette.

Ezért a felmondások és a beszámítási nyilatkozat érvénytelenségének megállapítására irányuló

keresetet elutasította.

A felperes az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében annak megváltoztatásával a kereseti kérelmének történő helyt adást kérte. Hangsúlyozta, hogy az I. és II. rendű alperesek a nyújtott kölcsönt 2013. december 17. napján csak azonnali hatályú felmondással követelheték vissza a Ptk. 526. § (2) és 525. § (1) bekezdése szerint, mert a tagi kölcsönszerződések határozott időre jöttek létre, tehát rendes felmondással nem mondhatók fel, e körben a felek nem állapodtak meg. Miután az alárendelési megállapodás szerint a tagi kölcsönösszegek visszakövetelése kizárt, ezzel kizárták azt is, hogy az I. és II. rendű alperesek azonnali hatállyal a tagi kölcsönszerződéseket felmondhassák. Igaz ugyan, hogy az öt terhelő I-II. rendű alperesek felé fennálló kifizetési tilalmak közül az alárendelési megállapodás 5. és 6. pontja kivette a tagi kölcsönösszegek szerződéses kamatának a kifizetését, de a 4. pont ezt a kivételt nem tartalmazza. Az alárendelési megállapodás kamatfizetésre vonatkozó rendelkezésének helyes értelmezése szerint ugyan kifizethette a tagi kölcsönök kamatait az I., II. rendű alpereseknek az alárendelési megállapodás sérelme és a **pénzintézet neve** engedélye nélkül, azonban ez nem jelenti azt, hogy ezen kamatösszegeket az I., II. rendű alperesek követelhetik és nem következik az sem, hogy az önkéntes kamatfizetés elmulasztása lerontja a tagi kölcsönösszegek tőkeösszegére vonatkozó I., II. rendű alperesi visszakövetelési (tehát azonnali hatályú felmondási) tilalmat. Így tehát az I., II. rendű alperesek az alárendelési megállapodás 4.a. pontja alapján nem mondhatták fel a tagi kölcsönszerződéseket sem az általa elmulasztott kamatfizetésre, sem más indokra hivatkozva. A kamatfizetések elmaradása miatt az I-II. rendű alperesek legfeljebb pert indíthattak volna vele szemben. Az I-II. rendű alperesek tehát nem voltak jogosultak a tagi kölcsönszerződés felmondására, ezért a tagi kölcsön felmondás megjelölésű egyoldalú jognyilatkozatok a Ptk. 321. § (1) bekezdésének sérelme miatt a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján, mint jogszabályba ütköző jognyilatkozatok semmisek (érvénytelenek). Azért kérte ezen jognyilatkozatok érvénytelenségének megállapítását a Ptk. 239/A. § (1) bekezdése alapján, hogy egyértelművé váljon, ezen jognyilatkozatok nem váltották ki a Ptk. 526. § (2) bekezdése szerinti joghatást, nem tették lejárttá az I-II. rendű alperesek tagi kölcsön követelését. A lejárat hiányára tekintettel a tagi kölcsönkövetelésekkel szemben nem volt helye III. rendű alperes, mint engedményes beszámításának a Ptk. 296. § (1) bekezdése alapján, ezért a beszámítási nyilatkozat a Ptk. 296. § (1) bekezdésének sérelme miatt szintén a Ptk. 200. § (2) bekezdésébe ütközése folytán semmis.

Fenntartotta azt is, hogy az I., II. rendű alperesek felmondó nyilatkozatai azért is érvénytelenek, mert a Gt. 219. § (1) és (4), valamint 222. § (1) bekezdésébe ütköznek. Hivatkozott a szakértő megállapítására, arra, hogy a tagi kölcsönök általa történő visszafizetése – mint nem tagsági jogviszony alapján eszközölt kifizetés a tag részére – a felperesi saját tőke terhére történő kifizetés lenne, ezért az a Gt. 222. § (1) és 219. § (1) bekezdésébe ütközne, és arra csak akkor kerülhetne sor, ha a tárgyévi adózott eredményének és szabad eredménytartálékának az összege eléri a tagi kölcsönök tőkeösszegét és a kifizetést követően a felperes saját tőkéje legalább az alaptőkéjét eléri. Tőkehelyzete azonban mind a 2012., mind pedig a 2013. üzleti év tekintetében elkészített beszámoló alapján kizárta a tagi kölcsönszerződések felmondhatóságát.

Fenntartotta azt is a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. (Sztv.) 42. § (4) bekezdése alapján, hogy az I., II. rendű alperesek azzal, hogy a 2012. üzleti évről szóló beszámolót kifejezetten elfogadták, hozzájárultak ahhoz is, hogy az általuk nyújtott tagi kölcsönök vonatkozásában a hátrasorolt kötelezettségekre vonatkozó szabályok és jogkövetkezmények alkalmazására kerüljön sor. Ezért I., II. rendű alperesek csak akkor követelheték volna vissza a tagi kölcsönösszegeket, ha egyéb hitelezők (különösen a **pénzintézet neve**) kielégítése már megtörtént. Ezért az I., II. rendű alperesek felmondása és a III. rendű alperes beszámítási nyilatkozata az Sztv. 42. § (4) bekezdésébe ütközik és a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján is semmis.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mert nem adott

ítéletben számot arról, hogy milyen okból tért el a peres felek lényegében egyezően előadott jogértelmezésétől. Álláspontja szerint a Ptk. 213. § (1) bekezdésének sérelme is felmerülhet, mert az elsőfokú ítélet rendelkező részében úgy rendelkezett, hogy a keresetet elutasítja, és több egymásra épülő, egymással valós keresethalmazatban álló kereseti kérelmet terjesztett elő, ezért valamennyi kereseti kérelemről külön kellett volna rendelkezni.

Sérelmezte az alperesek részére megítélt ügyvédi munkadíj összegét is, mert az alperesi jogi képviselő ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységével az nem áll arányban.

Az alperesek érdemi ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **részben alapos.**

A felperes keresetében a III. rendű alperessel szemben marasztalási igényt érvényesített. A felperes és III. rendű alperes 2012. május 10. napján kereskedelmi keretszerződést kötött (F/12.), mely alapján - a III. rendű alperes által is elismerten - 2013. december 20. napján a III. rendű alperesnek 2.532.083,33 euró tartozása állt fenn, azonban a III. rendű alperes hivatkozása szerint a felperessel szemben beszámítással élt, ezért tartozása megszűnt. A beszámítás kapcsán háromféle jogcímen fennálló követelésre hivatkozott. Előadta, hogy egyrészt a felperessel 2012. február 9. napján kölcsönszerződést kötött 420.000 euró összegre, melyből a beszámításkor még fennálló követelése 100.000 euró volt, másrészt 2013. június 12. napján kártérítési megállapodás is létrejött a felperessel 266.000 euró összegre. A felperes ezen megállapodások létrejöttét elismerte és az azokból származó követelések beszámítását sem vitatta, ezért keresetét leszállította és ennek folytán a továbbiakban 2.166.083,33 euró és annak 2014. március 5. napjától járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kérte kötelezni a III. rendű alperest.

A III. rendű alperes a fennmaradó követelés kapcsán előadta, hogy az I-II. rendű alperesektől engedményezési megállapodás útján szerezte a felperessel, mint kötelezettel szembeni követelést, melybe tartozását beszámította. A felperes ugyanakkor arra hivatkozott, hogy az engedményezési szerződésben foglalt követelés érvényesítésére az I-II. rendű alperesek nem voltak jogosultak.

Az engedményezési szerződéssel a Ptk. 329. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint az engedményes a régi jogosult helyébe lép. A kötelezett azonban az engedményessel szemben érvényesítheti azokat a kifogásokat, amelyek az engedményezővel szemben az értesítéskor már fennállt jogalapon keletkeztek (Ptk. 329. § (3) bekezdése).

Ezért a felperesnek, mint kötelezettnek a vele szembeni követelés fennállására vonatkozó kifogását az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett.

Azt a felperes nem vitatta, hogy az I. és II. rendű alperesek tagi kölcsönt nyújtottak a részére, azonban álláspontja szerint az I. és II. rendű alperesek által ezen tagi kölcsönszerződések felmondása „érvénytelen”.

A felek nyilatkozatait azonban – a Pp. 3. § (2) bekezdés 2. mondatában írtakra figyelemmel – nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint kell elbírálni. A felperes a felmondások kapcsán ugyanis nem az érvénytelenség jogkövetkezményére hivatkozott, hanem arra, hogy a tagi kölcsönből származó követelések még nem váltak esedékessé, azaz az I. és II. rendű alperesek szerződésszegő módon éltek a felmondással. A kérelme ezért a felmondás jogellenességének megállapítására irányult.

Az alperesekkel szemben a Pp. 123. §-ában írtak szerinti megállapítási kereset feltételei azonban nem állnak fenn. Annak ugyanis csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet. Az

I. - II. rendű alperesek azonban egyrészt a követelést engedményezték, másrészt a jogutóddal szemben a jogalap körében a felperes hivatkozhatott a felmondás jogellenességére, ezért a felmondás jogellenessége megállapításának külön megállapítási kereset alapján nem volt helye. Ezért az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott, amikor a megállapítási keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint a 2012. július 3-i tagi kölcsönszerződés 2013. december 17. napján még hatályban volt, ezért a felmondás jogszerűsége vizsgálható volt.

A tagi kölcsönszerződésekben a visszafizetés határidejét a felek az utolsó részlet utalását követő 1 évben határozták meg, mely I. rendű alperesnél 2013. szeptember 1., II. rendű alperesé 2013. augusztus 31. napja volt feltéve, ha az I.-II. rendű alperes a visszafizetésre lejárát előtt 4 hónappal felszólítja a felperest, ha azonban ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tesznek, a tagi kölcsönszerződés futamideje további egy évvel meghosszabbodik. Ezzel a kikötéssel a felek a szerződés futamidejét feltételekhez kötöttek ugyan, de két évben határozták meg.

Ugyanakkor a 2013. április 16-i megállapodásban a felek további 1 évvel a tagi kölcsönszerződések határidejét meghosszabbították, így az 2013. december 17. napján – a felmondások közlésekor – kétség kívül fennálltak.

A hitelező két esetben követelheti vissza az adóstól az általa nyújtott kölcsönt. Egyfelől akkor, ha a kölcsönszerződésben meghatározott lejárat idő eltelt, vagy ha a hitelező a kölcsönszerződést felmondja (Ptk. 526. § (2) bekezdése). A kölcsönszerződés azonnali hatállyal akkor mondható fel, ha az adós a kölcsönösszeget a szerződésben meghatározott céltól eltérően használja, vagy más súlyos szerződésszegés esetén (Ptk. 525. § (1) bekezdés b., e. pontja).

Jelen esetben a felmondás közlésekor (2013. december 17. napján) a tagi kölcsönszerződések még nem jártak le.

A III. rendű alperes hivatkozása szerint felperes a kamatfizetési kötelezettségével a Ptk. 298. §-a szerint késedelembe esett, és a kölcsön összeget a szerződési céltól eltérően használta (Ptk. 525. § (1) bekezdés b., e. pontja), ezért a jogelődök a tagi kölcsönszerződést felmondták. A felperes vitatta a felmondás jogszerűségét, mert a kamatkövetelés érvényesítésére az I.-II. rendű alperes az alárendeltségi megállapodásra figyelemmel nem volt jogosult.

A 2012. július 3-i kölcsönszerződések alapján az ügyleti kamat évi 6%-os mértékben került meghatározásra, ami minden naptári év elteltét követő 30 napon belül volt esedékes, függetlenül a kölcsön lejáratának tényleges időpontjától.

A felperesi hivatkozás szerint az alárendelési megállapodás azonban korlátozta a kamat érvényesítését. A III. rendű alperes álláspontja szerint az alárendelési megállapodás a felmondás közlésekor már nem volt hatályban, ezért vizsgálható volt ezen megállapodás időbeli hatálya is.

Az I. és II. rendű alperes, a felperes és a **pénzügyintézet neve** 2012. október 30. napján megállapodást kötöttek, melyben rögzítették, hogy az I. és II. rendű alperesek tagi kölcsönt nyújtottak a felperesnek és rögzítették a megállapodás 3. pontjában a tagi kölcsönök lejárati napját is, a kölcsönszerződésben foglaltakkal egyezően (Lejárati napja 1., Lejárati napja 2. megjelöléssel). Az I. és II. rendű alperesek a tagi kölcsönköveteléseiket a **pénzügyintézet neve** követelésének alárendelték (alárendelt kötelezettségvállalás). Az I. és II. rendű alperesek kötelezettséget vállaltak arra, hogy a „Lejárati napja 1.” és „Lejárati napja 2.” időpontig, azaz 2013. június 30-ig, a **pénzügyintézet neve** előzetes hozzájárulása nélkül a felperestől a tagi kölcsön kötelezettség egésze vagy része tekintetében nem kérnek, követelnek, perelnek, igényelnek, vesznek vagy fogadnak el kifizetést sem készpénz, sem beszámítás útján (szerződés 4.a. pontja).

Ugyanakkor a szerződés 5. pontja szerint a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a „Lejárati

napja 1.”, illetve „Lejárat napja 2.”, de legkorábban 2013. június 30. napján, az I. és II. rendű alperesnek bármilyen jogcímen (ide nem értve a tagi kölcsön megállapodáson alapuló kamatfizetést) kifizetést kizárólag a **pénzüntézet neve** előzetes írásbeli hozzájárulásával teljesít.

A III. rendű alperes hivatkozása szerint 2012. október 30. napján kelt megállapodás 2013. június 30. napjáig volt hatályban, az alperesi érvelés azonban az alábbiak szerint nem fogadható el. A szerződés magyar és orosz nyelven készült, de annak záró rendelkezései szerint a magyar nyelvű szöveg az irányadó. Az I. és II. rendű alperes kötelezettségvállalásait tartalmazó 4. pont rögzítette, hogy a „Lejárat napja 1.” és a „Lejárat napja 2.” időpontig, azaz 2013. június 30-ig tart. A „Lejárat napja 1.” és a „Lejárat napja 2.” a szerződésben külön rögzítésre került, mely a tagi kölcsönszerződésnek megfelelően tartalmazza, hogy a lejárat idő, ha a feltétel bekövetkezik 1 év, ha nem, 2 év.

Az alárendelt kölcsönszerződés 4. pontjában ezért a szerződés időbeli hatályának megjelölése ellentmondásos.

A Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akarata és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

Ebből következően vizsgálándó volt a felek szerződéses akarata. A szerződés 5. és 6. pontja a szerződés hatályát az adós vonatkozásában is külön rögzíti, mely szerint a „Lejárat napja 1.” és „Lejárat napja 2.” időpontjáig, de legkorábban 2013. június 30. napjáig áll fenn.

A szerződésből kiindulva a szerződő felek akarata tehát az volt, hogy legalább 1 év, de feltételeihez kötötten 2 év futamidőre szóló tagi kölcsönszerződések fennállása alatt mindvégig, a tagi kölcsönök bankkölcsönnek való alárendelt jellegét fenntartsa. Ezért a szerződés 4. pontja a felek akarata szerint úgy értelmezendő, hogy a szerződés hatálya az I. és II. rendű alperes vonatkozásában is – nemcsak 2013. június 30-ig, hanem – a tagi kölcsönszerződések fennállásáig áll fenn. Mivel az egy év elteltével a tagi kölcsönök - visszafizetésre való felszólítás hiányában – nem jártak le, ezért az alárendelési megállapodás is 2 évre meghosszabbodott.

A tagi kölcsönszerződések szerint az évi 6% ügyleti kamat minden naptári év elteltét követő 30 napon belül volt esedékes, függetlenül a kölcsön lejáratának időpontjától. A felperesi adós a 2012. október 30-i megállapodásban arra vállalt kötelezettséget, hogy az I. és II. rendű alperesnek csak a **pénzüntézet neve** hozzájárulásával teljesít, kivéve a tagi kölcsön után járó kamatfizetést. Tehát a felperes és I-II. rendű alperesek közötti tagi kölcsönből származó ügyleti kamat esedékességét nem módosították a felek, a kamatfizetés ugyanazon esedékességgel – a **pénzüntézet neve** hozzájárulása nélkül – terhelte a felperest az alárendelési megállapodás 6. pontja szerint. A felperes ennek a 2013. október 14-i keltű felszólításra sem tett eleget – póthatáridőben sem – ezért az I. és II. rendű alperes a tagi kölcsönszerződéseket felmondta (F/6., F/7. sorszámú iratok). Az alárendelési megállapodásban azonban az I. és II. rendű alperesek kötelezettséget vállaltak arra, hogy a tagi kölcsön egésze, vagy egy része tekintetében nem kérnek, követelnek, perelnek, igényelnek, vesznek vagy fogadnak el kifizetést sem készpénzben, sem beszámítás útján, sem más módon. A tagi kölcsönből származó bármely kötelezettség tekintetében nem indítanak semmilyen eljárást.

Ezt a megállapodást nem kizárólag a **pénzüntézet neve** és az I. és II. rendű alperesek írták alá, hanem a felperes is, ezért a szerződésben foglalt kötelezettségvállalásokra a felperes is hivatkozhatott.

Míg az alárendelési megállapodás 6. pontja szerint a tagi kölcsönből származó ügyleti kamattartozását a felperes az I. és II. rendű alpereseknek önként teljesíthette, addig a 4. pont szerint az I. és II. rendű alperesek a felperes felé – annak önkéntes teljesítése hiányában – nem léphettek fel, tőle teljesítést sem követelhettek. A 2013. április 16-i megállapodásban az I-II. rendű alperesek akként nyilatkoztak, hogy mindaddig, amíg a III. rendű alperes tartozik a felperesnek, addig nem követelik a kölcsön visszafizetését a felperestől. Ez részükről a felperessel szembeni

igényérvényesítés jogáról való időleges lemondásnak minősül. A jogról való lemondást a polgári jog ismeri (Ptk. 207. § (3) bekezdés), és azzal szemben azt a szigorú követelményt támasztja, hogy annak kifejezettnak kell lennie, azt szorosan kell értelmezni és olyan jogra vonatkozhat, amelyet a jogról való lemondó ismert.

Az I. és II. rendű alperesek jelen esetben az igényérvényesítésről a tagi kölcsönkövetelés egésze és része tekintetében időlegesen úgy mondtak le, hogy tudomással bírtak arról, időközben az ügyleti kamat válhat esedékessé. Tudomásul vették, hogy az ügyleti kamat önkéntes teljesítésének elmaradása esetén sem léphetnek fel a felperessel szemben. Ez a felperes szempontjából azt jelenti, hogy az I. és II. rendű alperestől az alárendelési szerződés fennállása alatt – önkéntes teljesítés elmaradás esetén – halasztást kap a teljesítésre. Ezzel a felek tartalmában kizárták, hogy az I. és II. rendű alperesek a felperessel szemben igényt érvényesítsenek. Ezért a felperes, bár az esedékessé vált ügyleti kamatot nem fizette meg, az I. és II. rendű alperesek a késedelemre alapított – Ptk. 525. § (1) bekezdés e. pontja szerinti – azonnali hatályú felmondást jogszerűen nem gyakorolhatták.

Az I. és II. rendű alperesek felmondásukban arra is hivatkoztak, hogy a felperes nem a szerződésben meghatározottak szerint, annak megfelelően használta fel a kapott kölcsönt. Az erre az indokra alapított felmondás sem volt azonban jogszerű az ítéletábra álláspontja szerint.

A szerződés felek kölcsönös és egybehangzó akaratának kifejezésével jön létre (Ptk. 205. § (1) bekezdése). A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges (Ptk. 205. § (2) bekezdése).

A kölcsönszerződés alapján a hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint megfizetni (Ptk. 523. § (1) bekezdése). A kölcsönszerződésben a felek meghatározhatják a kölcsön felhasználásának célját is, melynek megsértése azonnali hatályú felmondáshoz vezethet (Ptk. 525. § (1) bekezdés a. és b. pontja).

Jelen esetben is a felek a tagi kölcsönszerződésben lényegesnek minősítették a felhasználási célt - és bár a magyar nyelv szabályait a szerződés szövegezésekor nem tartották be, de megállapítható -, hogy acéltermékek megvásárlására történt a kölcsön nyújtása. A III. rendű alperes hivatkozott arra, hogy a 2013. április 16-i megállapodás alapján a felperesnek a X... Holdingtól kellett anyagot vásárolnia. Ez azonban a kölcsön felhasználás céljának módosítását nem jelentheti, azért sem, mert a 2013. április 16-i megállapodásig majdnem 1 év eltelt. Ezért a célhoz kötöttség miatti felmondás sem alapos. Ha alapos lenne, az igényérvényesítésről szóló időleges lemondás miatt, akkor sem érvényesíthettek igényt az I. és II. rendű alperesek.

Jogszerű felmondás hiányában tehát összesen 128.916,66 euró lejárt ügyleti kamat követelése állt fenn az I. és II. rendű alpereseknek az engedményezés 2013. december 17-i időpontjában, melynek érvényesítésére nem voltak jogosultak, és 2.000.000 euró le nem járt tőkekövetelésük.

A jogosult a követelését szerződéssel másra átruházhatja a (Ptk. 328. §), és a bírói gyakorlat elismeri a jövőbeli követelések engedményezését is. Az engedményezéssel ezért a III. rendű alperes a 2.000.000 euró le nem járt tagi kölcsönkövetelést és összesen 128.916,66 euró lejárt ügyleti kamatkövetelését tehát megszerezte.

A III. rendű alperes 2.000.000 euró, valamint 166.083,33 euró követelés tekintetében 2013. december 20. napján beszámítással élt. A Ptk. 296. § (1) bekezdése alapján beszámítani csak az egynemű és lejárt követeléseket lehet. Jelen esetben azonban az I.-II. rendű alperesek a felperessel szembeni tagi kölcsön követelés tekintetében a beszámítási jog gyakorlásáról lemondtak, mely az alárendeltségi szerződés hatályának fennállta alatt a jogutód III. rendű alperesre is kiterjedt. Azaz a 2013. december 20-i nyilatkozattal a 100.000 euró kölcsöntartozáson és a 266.000 euró összegű kötbérigényen felül – tehát 2.166.083,33 euró összegben – nem szűnt meg a III. rendű alperes

felperes felé fennálló tartozása.

A felperes 2014. július 10. napján – azaz az alárendeltségi megállapodás fennállta alatt – felszámolás alá került, azaz a III. rendű alperes a felperessel szemben felszámolási eljárásának megindulása előtt beszámítási jogával nem élhetett, ezt követően beszámítással azonban csak a csődtörvény rendelkezései szerint élhet (Cstv. 36. §).

Megjegyzzi az ítéletábra, hogy a perben is van lehetőség beszámítási kifogással élni. A beszámítás ugyanis a jogosulthoz intézett, vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal történhet (Ptk. 296. § (1) bekezdés). A beszámítás perbeli érvényesítésének rendszerinti módja a beszámítási kifogás (BH 2012/243.). A felperes 2014. július 10. napján felszámolás alá került, mellyel a III. rendű alperes követelése a Cstv. 35. § (1) bekezdése alapján esedékes lett. A felszámolási eljárás során a felszámoló által indított perben azonban csak olyan követelés számítható be az alperes részéről, melyet a felszámoló elismertként nyilvántartásba vett, és amelynek tekintetében a felszámolás kezdő időpontját követően nem került sor engedményezésre, figyelemmel a Cstv. 36. § (1) és 38. § (3) bekezdésére. A III. rendű alperes részéről hitelezői bejelentés nem történt, ezért jelen perben beszámítási kifogás előterjesztésére a III. rendű alperes részéről jogszabályi lehetőség nem volt, ilyen beszámítási kifogást a perben III. rendű alperes nem is terjesztett elő.

A fentiek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és kötelezte a III. rendű alperest 2.166.083,33 euró – a 2010. május 10. napján kötött keretszerződésből fennálló – tartozása megfizetésére.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása folytán mellőzte a felperes elsőfokú perköltség fizetésre kötelezését a III. rendű alperes vonatkozásában, míg azt az I. és II. rendű alperesek, mint együttes jogosultak tekintetében leszállította és kötelezte III. rendű alperest elsőfokú perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) és a 81. § (1) bekezdése alapján. Az ítéletábra pernyertesség, pervesztesség arányára figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján változtatta meg a felperes és III. rendű alperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét is.

A fellebbezést előterjesztő felperes a III. rendű alperes vonatkozásában a másodfokú eljárásban nyertes lett, ezért köteles megfizetni a III. rendű alperes a felperesnek a másodfokú eljárásban a jogi képviselével kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. §-a alapján, míg a felperes köteles megfizetni másodfokú eljárásban nyertes I. és II. rendű alpereseknek szintén a másodfokú eljárásban felmerült

költségét, amely a jogi képviseletükkel kapcsolatos ügyvédi munkadíj összegéből áll szintén a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet alapján.

Az ítéletábra a másodfokú eljárásban a pernyertesség, pervesztesség aránya szerint kötelezte a III. rendű alperest a felperest a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére (Pp. 81. § (1) bekezdés; 1990. évi XCIII. tv. 46. § (1) bekezdés; 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. §-a).

Szeged, 2016. március 31. napja

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.. Béri András s.k.. Dobler László s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró

A kiadmány hitelűl:

tisztviselő